

Sygn. akt III Cz 2118/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Anna Hajda

SR del. Maryla Majewska-Lewandowska

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy egzekucyjnej

z wniosku wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej w Z.

przeciwko dłużnikom W. M. (M.) i B. M.

o opróżnienie lokalu oraz o świadczenie pieniężne

w przedmiocie skargi dłużników na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w R. T. W. z dnia 24 czerwca 2015 r., sygn. akt Km 389/14

na skutek zażalenia dłużników

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 19 października 2015 r., sygn. akt II Co 1101/15

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie w punkcie 1 i 2 i w tym zakresie sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Rybniku do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

SSR del. Maryla Majewska-Lewandowska SSO Leszek Dąbek SSO Anna Hajda

Sygn. akt III Cz 2118/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w R. w postanowieniu z dnia 19 10 2015r. odrzucił wniosek dłużników W. M. i B. M. o przywrócenie terminu do złożenia skargi na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym

w R. T. W. z dnia 24 06 2015r. oraz odrzucił skargę, uznając, że skarżący nie uprawdopodobnili należycie braku zawinięcia w niezachowaniu terminu do wniesienia skargi – co prowadziło do odrzucenia ich wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi - w konsekwencji czego skarga została wniesiona po terminie, co z kolei prowadziło do jej odrzucenia.

Ponadto nie znalazł podstaw do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżyli **dłużnicy W. M. i B. M.**

w części odrzucającej skargę na czynności komornika, którzy domagali się skontrolowania przez Sąd odwoławczy - w oparciu o regulację art. 380 k.p.c. - orzeczenia o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do skargi i jego uchylenia oraz wnosili o uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, względnie zmianę postanowienia Komornika w sposób wskazany w skardze.

Zarzucali, że przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia naruszono prawo procesowe, regulacje art. 759 § 2 k.p.c. oraz art. 767³ poprzez odrzucenie skargi mimo, że zachodziły podstawy do podjęcia czynności na podstawie regulacji art. 759 § 2 k.p.c.

W uzasadnieniu zażalenia między innymi podnosili, że „nie sposób zrozumieć” dlaczego Sąd przyjął, że wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi podlega odrzuceniu, gdyż przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia argumenty dotyczą niezasadności wniosku oraz że w sprawie zachodzą uzasadnione podstawy

do wydania Komornikowi zaleceń w trybie art. 759 § 2 k.p.c. których nie może podejmować Sąd odwoławczy i konieczne jest uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Rejonowy ferując orzeczenie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie dłużnikom terminu do wniesienia skargi uznał, że skarżący nie uprawili należyście braku ich zawinienia w niezachowaniu terminu do wniesienia skargi, co w istocie jest równoznaczne z uznaniem, że w sprawie nie zachodzi przewidziana w art. 168 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. pozytywna merytoryczna przesłanka uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi.

Trafnie zatem zażalenie podnosi, iż występuje oczywista i zasadnicza sprzeczność pomiędzy powyższym rozstrzygnięciem a jego uzasadnieniem.

W następstwie tego uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia w istocie

nie zawiera adekwatnych do treści rozstrzygnięcia motywów, co nie pozwala Sądowi odwoławczemu na przeprowadzenie jego prawidłowej kontroli (nie wiadomo co w istocie było przyczyną prawną tego rozstrzygnięcia).

W oparciu o regulację art. 380 k.p.c. przy odpowiednim zastosowaniu

w drodze analogii przepisów dotyczących rozpoznania zażalenia, a konkretnie regulacji art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. prowadziło to

do uchylenia tego rozstrzygnięcia i przekazania w tym zakresie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W konsekwencji tego zaskarżone orzeczenie o odrzuceniu skargi stało się przedwczesne (nie sposób orzec o zasadności odrzucenia skargi, w sytuacji, gdy wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia nie został formalnie rozpoznany)

i dlatego na mocy regulacji art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13

§ 2 k.p.c. również to rozstrzygnięcie uchylono i przekazano sprawę Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Niezależnie od tego motywy Sądu Rejonowego o braku podstaw do wydania Komornikowi zarządzeń w oparciu o regulację art. 759 § 2 k.p.c. są niezmiernie lakoniczne i w istocie nie wiadomo czym kierowała się Sąd „nie znajdując podstaw

do podjęcia tych czynności”.

Uniemożliwia to przeprowadzenie kontroli instancyjnej również i tej decyzji sądu, co dodatkowo przemawiało za uchyleniem zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Z tych względów w oparciu o wskazane powyżej regulacje prawne orzeczono jak w sentencji.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę weźmie pod uwagę, iż stosownie do regulacji art. 171 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. do odrzucenia wniosku

o przywróceniu terminu do wniesienia skargi na czynności komornika może dojść jedynie wówczas, gdy wniosek był spóźniony (nie dochowano terminów przewidzianych w art. 169 k.p.c.) lub gdy z mocy ustawy był on niedopuszczalny.

W przypadku, gdy dojdzie do przekonania, że żadna z tych przyczyn nie zachodzi rozpoznana merytorycznie wniosek i albo go uwzględni albo formalnie oddali.

Następnie w zależności od wydanego w tej kwestii orzeczenia ponownie oceni czy zachodzą przewidziane w art. 767³ k.p.c. przesłanki do odrzucenia skargi na czynności komornika, po czym skargę odrzuci albo ją merytorycznie rozpozna.

W przypadku odrzucenia skargi rozważy czy w materiale sprawy zachodzą przesłanki do wydania Komornikowi zarządzeń w oparciu o regulację art. 759 § 2 k.p.c. a podjętą w tej kwestii decyzję procesową wyczerpująco uzasadni.